Dosar nr. 4-85/24
4-24037929-26-4-05042024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

30 mai 2024 or. Rîşcani

Judecătoria Drochia sediul Rîşcani, în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător: Sergiu Godorogea
Grefier: Oxana Chitic
Interpret Corina Vasilache
Cu participarea:
Agentului constatator al IP Rîşcani: Jușca Alăn
Avocatul Vitalie Cucoș

Examinînd în ședința publică cauza contravenţională în privinţa lui Slobodeniuc Piotr, născut la *****, domiciliat or. Rîșcani, str. *****, divorțat, șomer, suspus militar, anterior suspus răspunderii contravenționale și penale, IDNP: *****, de comiterea contravenţiei prevăzute de art. 318[1] Cod contravențional,___

C O N S T A T Ă:

În privinţa lui Slobodeniuc Piotr, la data de 03 aprilie 2024, ora 14:06, de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Rîșcani, Iacub Iurie a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție prevăzut de art.318 [1] Cod Contravenţional al RM, în conținutul căruia este indicat, că la data de 28.03.2024 de două ori intenționat nu a executat cerințele ordinului de restricție, totodată nu a executat cerințele ordinului de restricție și la data de 31.03.2024.

Pentru faptul dat, agentul constatator Iacub Iurie, la data de 03 aprilie 2024 a întocmit proces verbal cu privire la contravenţie în privinţa lui Slobodeniuc Piotr, învinuit în comiterea contravenţiei prevăzute la art.318[1] Cod contravenţional.

Potrivit art.395, alin.(1) Cod contravenţional, agentul constatator a remis spre examinare procesul-verbal cu privire la contravenție judecătoriei Drochia sediul Rîșcani conform competenței.

Agentului constatator, al IP Rîșcani Jușcă Alăn, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, susține procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Slobodeniuc Piotr în baza art. 318[1] Cod Contravențional, întocmit de către Iacub Iurie.

Făptuitorul Slobodeniuc Piotr, în cadrul ședinței de judecată nu a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de către agentul constatator și a declarat că, cu procesul-verbal cu privire la contravenție nu a făcut cunoștință și nu cunoaște în ce este învinuit. Nu îi este cunoscut despre ordinele de restricție. Vinovăția a recunoscut-o însă nu a văzut ordinele de restricție. Recunoaște că, a încălcat ordinele de restricție. A dorit să comunice că, a fost maltratat însă nu ține minte când. Venind la domiciliu a sunat-o pe mama sa , care a anunțat ambulanța. După care a venit și poliția în persoana lui Iacub Iurie. Angajații ambulanței i-au administrat o injecție și a adormit. A doua oară cine a anunțat poliția nu cunoaște. Probabil i-a fost pusă brățara de monitorizare pe data de 04.04.2024.

Anterior a fost condamnat pentru infracțiune similară. Și-a ispășit pedeapsa. Nu cunoaște de ce mama sa așa reacționează. În privința sa este deschis dosar penal, în baza plângerii mamei sale. A aflat despre ordinele de restricție pe data de 04.04.2024 cînd i s-a aplicat brățara de monitorizare. Pînă la data de 04.04.2024 nu a cunoscut despre ordinele de restricție, precum și despre alte sancțiuni aplicate în privința sa.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 10 CC RM – constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de acţiunea contravenţională.

Conform art. 14 alin. (1) CC RM – contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Conform art. 14 alin.(2) CC RM – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

Instanța reține că, în conformitate cu art. 378 alin. (1) din CC RM, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art. 14 alin. (2) CC RM – contravenţia se săvîrşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Conform art. 14 alin.(2) CC RM – contravenţia se consideră săvîrşită cu intenţie dacă persoana care a săvîrşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări.

În speță, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 03.04.2024, Slobodeniuc Piotr, este învinuit în faptul că, la data de 28.03.2024 de două ori intenționat nu a executat cerințele ordinului de restricție, totodată nu a executat cerințele ordinului de restricție și la data de 31.03.2024.

Acțiunile lui *Slobodeniuc Piotr*, de către agentul constatator au fost încadrate juridic în baza art. 318^1 Cod contravențional.

În ordinea examinării prezentei spețe, instanța reține, că conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, cauza Zillberberg contra Republicii Moldova din 1 februarie 2005, cererea nr. 61821/00, de referinţă în partea ce ţine de aplicabilitatea art. 6 „Dreptul la un proces echitabil din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale vis-a-vis de procesul contravenţional s-a statuat că, contravenţia în calitate de acţiune sau inacţiune ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege. prevăzută de Codul Contravenţional pasibilă de sancţiune contravenţională este de competenţa „ratione materiae" a Curţii şi respectiv, sunt aplicabile aceleaşi garanţii ale dreptului la un proces echitabil prevăzute de art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale.

Instanța consideră necesar de a atrage atenția, că agentului constatator, a întocmit actul constatator în lipsa unui concurs de materiale probatorii, corespunzătoare, neidentificând probe ce ar confirma admiterea încălcărilor enunțate în actul constatator.

Reieșind din norma legală diriguitoare, constatăm că potrivit art. 440, alin. (4) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere a dosarului după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Articolul 425 alin. (1)-(4) CC RM, probele sânt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesulverbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnicoştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. (3) Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. (4) Nici o probă nu are valoare prestabilită. (5) Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Astfel, pentru stabilirea corectă a situației de facto, agentul constatator urma să se conformeze prevederilor art. 426 alin. (1) CC, conform căruia, în scopul descoperirii urmelor contravenţiei, corpurilor delicte şi pentru a stabili circumstanţele contravenţiei ori alte circumstanţe care au importanţă pentru justa soluţionare a cauzei, agentul constatator efectuează cercetarea la faţa locului (a terenului, încăperilor, obiectelor, documentelor, animalelor, cadavrelor umane sau de animale) fapt care a avut loc, în contextul probelor anexate.

Instanţa de judecată nu poate pune la baza învinuirii aduse lui *Slobodeniuc Piotr*, de săvîrşire a contravenţiei prevăzute de art. 318^1 Cod contravenţional, doar procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit în privința lui, fără ca vinovăția lui să fie probată conform prevederilor art. 425 Cod contravențional.

Totuși, analizând învinuirea adusă, nu este clar, care sunt probele ce ar confirma faptul admiterii încălcărilor prevăzute de art. 318^1 Cod Contravențional RM, astfel, rezultă faptul că agentul constatator s-a limitat doar la descrierea acestora în lipsa unui concurs probatoriu corespunzător.

Remarcă instanța că, în asemenea circumstanțe, este imposibil de a menționa faptul că, cazul a fost examinat de agentul constatator corespunzător, și nu trezește dubii la capitolul de individualizare a persoanei vinovate, cît și a acțiunilor acestuia, iar agentul constatator a deviat de la obligația de cumulare corespunzătoare a materialului probatoriu.

Instanța consideră încălcat unul dintre principiile fundamentale al procedurii contravenţionale, anume prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de proceduri aparţine agentului constatator şi de orice dubiu profită contravenientul. Din aceste considerente la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie şi pornirea procesului contravenţional agentul constatator urma să identifice fapta în baza probelor pertinente, în context, instanţa de judecată statuează că prezumţia de nevinovatei este o garanţie existenta și în domeniul contravenţional, Curtea Europeana a Drepturilor Omului, în interpretarea art.6 alin.l CEDO (dreptul la un proces echitabil) a statuat ca o garanţie esenţiala a prezumţiei de nevinovăţie este instituirea sarcinii probei în cadrul obligaţiilor organului constatator, astfel ca acesta va trebui sa facă dovada ca făptuitorul a săvârşit fapta incriminată.

Instanța reține că, potrivit prevederilor 442 alin. (1) CC RM, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Remarcă instanța, că administrarea probelor în cadrul cauzei contravenționale este un proces complex, care asigură realizarea sarcinilor procesului. Conținutul acestor activități constă într-o totalitate de acțiuni procesuale înaintate spre strângerea și înaintarea probelor. Aceste acțiuni procesuale sunt efectuate de către subiecți competențiatât organul competent, la cererea părților, cât și instanța de judecată din oficiu. La administrarea probelor participă și ceilalți subiecți procesuali ale căror drepturi și interese sunt obiect de cercetare în cadrul procesului concret, iar, administrarea probelor are loc pe parcursul întregului proces, ținând cont de specificul fiecărei faze a procesului, agentul constatator remarcându-se prin un conținut probatoriu scund în raport cu învinuirea adusă.

Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO, în cauza Telfner versus Austria din 20 martie 2001, CtEDO a statuat că o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăţie constituie o încălcare a art. 6 § 2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării şi de îndoială profită acuzatului.

Este de evidenţiat că prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: „27. [...] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. În acelaşi sens, reţine că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profită celui acuzat (in dubio pro reo). [...] 46.

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale. Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68).

Astfel, în lipsă respectării unei conduite prestabilite, pentru o bună desfășurare a procesului contravențional cît și cumularea probatoriului împotriva persoanei învinuite, instanța constată un abuz din partea reprezentantului statului, fapt care nu poate fi admis.

Conchide instanța că conform jurisprudenţei CEDO în cauza Anghel vs România, Curtea a reiterat că prezumţia de legalitate şi adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenţie este o prezumţie lipsită de rezonabilitate şi poziţionează contravenientul întro situaţie dezavantajoasă în raport cu agentul statutului, ceea ce contravine principiului egalităţii armelor în proces şi prezumţiei nevinovăţiei, plasînd contravenientul într-o situaţie de a-şi dovedi nevinovăţia. A specificat că aplicarea ilegală şi neîntemeiată a sancţiunii contravenţionale fără nici o probă ce poate confirma săvîrşirea faptei ilegale și le califică ca acţiuni samavolnice şi abuz de serviciu manifestate de agentul constatator în raport cu legislaţia naţională şi internaţională în vigoare, care în consecinţă încalcă flagrant drepturile, libertăţile şi interesele legitime în calitatea sa de cetăţean al Republicii Moldova.

Având în vedere că reprezentantul autorităţii din care face parte agentul constatator careva probe suplimentare, care ar fi probat vinovăţia sau ar veni în fortificarea poziției din actul constatator nu a prezentat, instanţa, consimte necesitatea de a înceta cauza contravențională.

În conformitate cu art. 5 alin.(1), (2) Cod Contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravențională. Interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise. Iar conform art. 7 CC RM, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție, Slobodeniuc Piotr, este învinuit în faptul, că, la data de 28.03.2024 de două ori intenționat nu a executat cerințele ordinului de restricție, totodată nu a executat cerințele ordinului de restricție și la data de 31.03.2024.

Potrivit materialelor cauzei nu se atestă existența ordinelor de restricție menționate de către agentul constatator potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 03.04.2024, fapt confirmat, în cadrul ședinței de judecată de avocatul Vitalie Cucoș, care nu a fost combătut prin nici o probă de către agentul constataor.

Conform art. 461 Cod contravențional în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Instanța consideră că, în cumulul probelor existente la caz, sunt aplicabile prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) CC RM, potrivit căruia procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei;

În asemenea circumstanțe, instanța de judecată pornind de la premisa procedurală prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are nici o valoare prestabilită consideră, că în lipsa unor acțiuni complete și obiective ale circumstanțelor cazului investigat nu este întemeiată sancționarea persoanei pentru faptele de care este acuzată, din care motive instanța de judecată ajunge la concluzia de a înceta procesul contravențional în privința lui Slobodeniuc Piotr, din motiv că nu există faptul contravenției.

Conducându-se de art. art. 441 alin.(1) lit.a); 454-458; 460; 462 Cod contravenţional R. Moldova instanaţa de judecată -

H O T Ă R Ă Ș T E:

A înceta procesul contravenţional în privinţa lui Slobodeniuc Piotr la contravenţia prevăzută de art. 318[1] Cod contravențional al R. Moldova, din motivul inexistenţei faptului contravenţiei.

Hotărîrea cu drept de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Bălţi prin intermediul Judecătoriei Drochia sediul Rîşcani.

Preşedintele şedinţei, judecător: Sergiu Godorogea